

Pollágh Péter

A ház

Rossz bőrben vagyok,
ezt adtad rám.
Ma egy kortyot se:
rongyos hangon
kérem a szimplám.

Kezemen apás óra,
azt is lenézik onnan.
Nem veszek elő
hát gyújtót, se tárcát,
csak fehér bőrű cigit,
vörös hajú gyufát.

Minden ragad,
de mindegy: ezen a pulton
csak rongy vagyok,
magamat nézem
öreg üvegében.

Bajban van az arcom,
te adtad rám.
Olyan, mint ez a ház:
ki nem szolgál.
Csak egy téglája vagyok,
de leszárom:
a te orcádra ütök.
Ki nem volt már téгла itt?

Zenégépbe dobnék,
de nincs nálam fém.
A fogyték itt
befejezett tény.

Poós Zoltán

Humán erőforrás

Íme a búzatábla, íme alatta a földgáz,
a kökénysor és a kavicsos parkoló.
Mérnökök járnak a környéket és kivitelezők.
Megoldani a talajvíz-problémát.
Új kontaktus a vízzel.
Kotyogva nyílnak a kökényrügyek.

Egy műút is épül, hogy összekössön két
falut. Hogy tovahaladjon a beszéd.
Van, aki a Vita Foods-nál, van, aki az olajnál,
van, aki a humán erőforrásnál dolgozik.

A pedagógusok, mint egy érzelmi hálózat,
összefogják a falut. A falu a hőseit
keresi. Azokat, akikre büszke lehet. Köpnek
az utókorra. Saját utókort teremtenek.